

vat Forslag, som, saavidt jeg forstaaer det, ikke kan føres igjennem uden nye Tilskud til Krigsvæsenet, og der fortælles os deri af to af Rhingets Officerer, hvilken overordentlig Tilgang vor Pensionkonto vil faae paa Grund af Hærløven i de næste 5 Aar. Til den Udgift, jeg fører op for Krigsministeriet, regner jeg ikke Pensionerne til afgaaede Officerer af Land- og Søetaten; men vil man tage den Sum med, blive Landets Udgifter til Hærvæsenet endnu større, og den Forjættelse, disse to ærede Medlemmer af Thinget her som Forslagsstillere levere os i deres Bemærkninger idag, er dog et Tegns og en Advarsel om at stoppe lidt paa andre Veie, hvor Udgiften ikke er fornøden. Thi jeg giver hellere Pension til Mennesker, end jeg giver Penge til Bly og Krudt, og hellere til danske Officerer end til Krupp med sit Etablissement i Rhinpreussen. Naar man nu gjennemgaar alle de mangfoldige Bevillinger til Kanoner, som findes i de sidste 7 Aars Budgetter, staaer der i Almindelighed foran Bevillingen, hvilke Dimensioner Kanonerne skulle have, eller hvilken Slags det skal være. Og som jeg tillod mig at bemærke for de ærede Medlemmer, gaar det bestandig opad indtil 3 Aars Bevillinger, bestandig dyrere, fordi Kanonerne skulle være større. Det er jo af Finantsudvalgets Formand ogsaa idag fremhævet, hvorledes der er Udfigt til snart at kunne faae en ny Slags eller flere Slags Kanoner af en anden Art end dem, der her ere bevilgede, og af en bedre Skydeevne. Stulle vi have Kanoner, maa vi dog altid sørge for at faae de bedste, og jeg skal derfor henstille til den ærede Ordfører og Andre, der have saglig Indsigt i den Affære, om det ikke skulde være meget fornuftigere at stryge nu ved 3die Behandling, hvad der staaer om Maalet paa Kanonerne. Jeg veed saamænd ikke, hvilket det er, man bliver jo ganske forstyrret i alt dette Kanonvæsen; men der staaer her Noget om, at det skal være 1ste Bidrag til 6 Stykker 35¹/₂ Cmt. Kruppiske Kanoner. Hvis jeg var tvungen til at være med her, vilde jeg foreslaa, at der kom til at staa „Kruppske Bagladekanoner 800,000 Kr.“. Jeg vilde overlade den høitærede Minister at tage den Slags, der buede Noget, og at tage den Slags, som paa den Tid, da han gjør sin Bestilling, er brugelig eller er bedst brugelig. Hvad kan det nytte os, at vi faae en Kontrakt med det Kruppiske Etablissement om i 3 Aar at faae 6 Kanoner, naar der om et Aar er opfunden en anden Slags, som vi saa hellere maa tage? Saa maa vi naturligvis give Lydskerne nogle flere Kroner, for at blive fri for deres slette Kanoner, og det kan dog ikke være Meningen med denne Bevilling. Folkethinget har Krigsministeren for, at han skal være den Sagkyndige, og for at han skal bære Ansvar for, at de Penge blive forsvarlig anvendte. Jeg mener ikke dermed noget juridisk Ansvar, men jeg mener det Ansvar, der hviler paa ham som Artillerist

af Hæren. Jeg har saa megen Agtelse for enhver Krigsminister, som Kongen sætter paa denne Plads, at jeg tiltror ham meget mere Dygtighed til at kjøbe Kanoner, end jeg tiltror hele Folkethinget. Jeg skal derfor, hvis det nu maatte lykkes at faae denne Kanonbevilling forkastet, bemærke til den ærede Minister og andre Sagkyndige, om de ikke ved fremtigit Begjæring kunde overlade Udsørelsen og Valget til Ministeren. Naar der om en Maa ned skal være Skydeprøver paa Heden ved Meppen, kunde det dog være det bedste, om der var en dansk Artilleriofficer eller en anden sagkyndig Mand tilstede der, for at se, hvad der kommer ud af det, og da mener jeg, at vi utilbørlig havde bundet Ministeren, dersom han var nødt til at tage de Kanoner her er Tale om, istedet for en ny Opfindelse. Jeg veed ikke, hvad den ærede saglige Ordfører siger til det; men denne Betragtning er for mig en Grund til at stemme subfidært for det Ændringsforslag, som Finantsudvalgets Formand har stillet. Thi binde vi da Ministeren, binde vi ham dog kun til to Kanoner og lade ham faae frie Hænder til de øvrige fire, og kommer der saa et Omslag i Thingets Stemning, saa blive vi fri for dem. Det vil jeg naturligvis helst være, men skal Galt være, saa mener jeg, at vi skulle gjøre vort Bedste for at faae de bedste Kanoner.

Leth: De Bemærkninger, som jeg finder Anledning til at fremsætte, angaa kun Ændringsforslagene under Nr. 73 og det sig dertil knyttende Forslag af Udvalgets Formand. Hvad angaar Forslaget under Nr. 73, da agter jeg med Hensyn til dette Forslag at stemme paa samme Maaade, som jeg stemte ved anden Behandling angaaende det ganske tilsvarende Forslag, og jeg agter at gjøre det af de samme Grunde, som jeg ved anden Behandling kortelig antydede. De, der maatte have lagt Mærke til, hvad jeg i den Henseende ved anden Behandling antydede, vil vide, at det er meget forskjelligt fra den Motivering, som findes i Betænkningen fra det ærede Mindretal, som nu har gjenopstillet dette Ændringsforslag. Naar det nemlig i denne Del af det ærede Mindretals Betænkning med Hensyn til dette Punkt hedder, at man har fremhævet disse Kanoner som et fortrinligt Middel til væsentligt at forhindre et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn, hvorefter der tilføies, at Mindretallet tilstaaer, „at, dersom en saadan Betragtning virkelig var holdbar, skulde ogsaa vi (Mindretallet) have været mere tilgiøvelige til paa dette Punkt at vise Gstergivenhed“, kan jeg ikke læse disse Bemærkninger paa anden Maaade, end at det ærede Mindretals Betænkning har været den, at disse Kanoner ikke vare gode nok, idetmindste at det ærede Mindretal ikke holdt sig overbevist derom, at det vilde have dem bedre, og at det holdt sig en Ubvei aaben dertil. Det er ogsaa paa den